

ΧΑΡΑΙΣ

Πῶ! πῶ! χαράς τρικουδερταίς, λυγοῦτα καὶ παιχνίδια ...
ὁ Κωνσταντῖνος μας γαμπρός με γάμου δακτυλίδι.
Τοῦ βασιλεῦς μας τὸ παιδί, τὸ ζηλευτὸ ἀγόρι,
ἀρραβωνιάστηκε καὶ αὐτὸ με πριγκηπίσσα κόρη.

Γι' αὐτὸ τ'ἀνέλπιστο κανεὶς δὲν ἔχει τί νὰ 'πῇ
καὶ ἓνα μονάχα τοῦ Ρωμηοῦ κατάκαρδα λυπεῖ,
ποῖς ἡ καινούρια νύφη των πολλὴ δὲν ἔχει προίκα
καὶ ὅλοι συζητοῦν γι' αὐτὸ με πάθος καὶ με πίκρα.

Κι' ὅλημερίς ἀκούεται 'στοὺς καφενέδες θρήνος
καὶ γίνεται συζητήσις καὶ μάλλωμα κακό,
γιατὶ ἂν ἔπαιρνε προίκα πολλὰ ὁ Κωνσταντῖνος,
κάθε Ρωμηὸς ἐπίστευε πῶς θά'χῃ μερδικό.

Εἶδες ἐκεῖ καμώματα, φωνάζουνε καμπόσοι,
μὰ νύφη νὰ φορτώσουνε φτωγὴ 'στὸν Κωνσταντῖνον,
ποῦ ἔπρεπε τὰ χρῆμα μας ἡ νύφη νὰ πληρώσῃ
καὶ νὰ μοιράσῃ κατὰ τι 'στοὺς παῖδας τῶν Ἑλλήνων.

Εἶδες ἐκεῖ καμώματα νὰ πάρῃ μὴ φτωγὴ,
ποῦ ἔγινε τὸ μάτι μας γαρίθα γιὰ παρὰ ...
γιὰ τοῦτο τώρα τῶν Ρωμηῶν λυπεῖται ἡ ψυχὴ
καὶ μετριάζεται μ' αὐτὸ ἡ τόση των χαρὰ.

Νύφη καλὴ καὶ ἀξία ὁ Κωνσταντῖνος πάρνει,
μὰ ἡ Σοφία ἔπρεπε καὶ λίγη προίκα νά'χῃ,
ὅπου πατεῖ τὸ πόδι της πεντόλιον νὰ σπέρνῃ
καὶ νὰ σκοτώνονται γι' αὐτὰ οἱ Μαραθωνομάχοι.

Γι' αὐτὸ μονάχα συζητοῦν, γι' αὐτὸ φρενιάζουν ὅλοι,
καὶ μὲς 'στὴν τότῃ μας χαρὰ καὶ 'στῶν προικῶν τὴν ζάλη
ὁ Δελιγιάννης ἔβγαζε παιδοῦς ἀπὸ τὴν Πόλι
μὲ Ροῦβ - Βλάς ρεπούμπλικα ἐπάνω 'στὸ κερφάλι.

Καὶ ὁ Τρικοῦπης ἔσκαψε γι' αὐτὸ τὸ γεγονός
καὶ ὁ Θεόδωρος 'στοὺς φίλους του ἐγέλα ραδιόνος,
καὶ ἀφ' οὗ δὲν εἶδε προίκα μ' ἐκεῖνο τὸ ψηλὸ,
μὰ ἴσως ἡ ρεπούμπλικα τοῦ ἔβγῃ σὲ καλὸ.

Σουρπ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

'Αντὶ νὰ κάμῃ ἡ δυναμίτις κρότον εἰς τὸν Πειραιᾶ
κάμνει ὁ κ. Ταμποῦρλος, ἀνθυπομοίραρχος, ὅστις διωρί-
σθη ἀκριβῶς διὰ τὴν ἡσυχίαν. Ἡ κυβέρνησις πρέπει ἀλη-
θῶς νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ μὴ ἔχωμεν καθ' ἐκάστην ἀδιάκο-
πον ταμποῦρλοχροσίαν εἰς τὰς ἐφημερίδας.

'Αλλὰ πῶς νὰ μὴ γίνεταί θόρυβος! Ὁ ἀκόλουθος στρα-
τιώτης τοῦ κ. Ταμποῦρλου, πῶς νομίζετε ὅτι λέγεται;
Τρούμ. Φαντασθῆτε τώρα τί δύναται νὰ γίνῃ, ὅταν ὁ κ.
Ταμποῦρλος φωνάξῃ διαρκῶς τὸν ἀκόλουθόν του Τρούμ,
Τρούμ, Τρούμ...

Αὐτὸ τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἀπεδείχθη, ὅτι εἶνε πηγὴ
ἀνεξάντλητος. Ἐντὸς δύο κιβωτίων ἀνεκαλύφθησαν ὠρο-
λόγια, ἐν τηλεσκόπιον καί, δὲν γνωρίζομεν, πόσα ἄλλα
τιμαλφῆ πράγματα, τὰ ὅποια ἐπρόκειτο νὰ σταλῶσιν ὡς

δῶρα εἰς τὸν Σουλτάνον πρὸ πεντηκονταετίας. Ἐὰν κρί-
νωμεν ἐκ τῆς τύχης ποῦ ἔλαβον τὰ δῶρα ταῦτα, φαντα-
ζομεθα πότε θὰ σταλῇ καὶ τὸ πολυθρύλλητον Ἰρτιαῖ.

Ὁ ἐλλόγιμος φίλος κ. Μυριανθούσης, ὅταν ἤκουσε περὶ
τῆς εὐρέσεως τῶν προκατακλυσμιαίων αὐτῶν δώρων ἐρωτᾷ
τὸν προκακθήμενόν του:

— Καὶ εἰς ποῖον, παρακαλῶ, Σουλτάνον θὰ ἐχαρίζοντο;
εἰς τὸν σημερινόν;

Καὶ μία ἀπορία:

Λέγουν, ὅτι τὸ τηλεσκόπιον εἶνε ἰσχυρότατον καὶ βλέ-
πει τις μὲ αὐτὸ πολὺ μακράν. Ἐὰν τὸ ἐγνώριζεν ὁ κ.
Γρηγοράκης, ἦτο δυνατόν νὰ ἔβλεπε τὸ μέλλον ποῦ τὸν
ἀνέμενε;

Ἡ σχολὴ τοῦ «Φανοῦ» καὶ τῶν ἄλλων ἐπαρχικῶν ἐ-
φημερίδων, τῶν ὁποίων τὸ ὕψος ἀπεθανάτησεν ὁ συναδέλ-
φος μου Ραχοσυλλέκτης φαίνεται, ὅτι ἔκαμε μεγαλειτέρας
προόδους ἀπὸ τὴν αἵρεσιν τοῦ κ. Ψυχάρη. Εἰς αὐτὸ πει-
θόμεθα ἀναγινώσκοντες τὰς ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν διδακτικῶν
βιβλίων. Εἶνε κίνδυνος μήπως ὅλοι οἱ καθηγηταὶ καὶ γυ-
μνασιάρχαι καταντήσωσι συντάκται τοῦ «Φανοῦ». Τὰ
εἰλικρινῆ μας συγχαρητήρια εἰς τὸν κ. Χαράτζην.

Καὶ ἐν πρόγραμμαι θεάτρου:

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

ΑΜΛΕΤ

Κατὰ μετάφρασιν τοῦ πολυθαθοῦς κ.

ΠΕΡΒΑΝΓΓΑΟΥ

Μαῦρος Τάτος

ΤΗ:

Ἡ χθεσινὴ μαζὶ σου τσακομάρα
Μ' ἔκαμε τὴ ζωὴ νὰ βαρεθῶ,
Καὶ μᾶλα σὲ τοῦ νὰ σκοτωθῶ
Γιὰ τὰ τελεῖωσιν κάθε φτωμάρα.

Καὶ δίχως φόβο καὶ χωρὶς τρομάρα
Ἀρπάξα τὸ ξουράφι νὰ σφαῶ,
Καὶ τῶχα νὰ τὸ χῶσω σὲ λαιμό,
Νὰ φύγω ἀπὸ τοῦ κόσμου τὴ λαχτάρα.

Μὰ δὲν ἤξεύρω πῶς, καὶ τί καὶ ποζό,
Κι' ἀντὶ νὰ κάμω τέτοια ἀνδραγαθία,
Ἐβάρθηκα μὲ μῆλ' νὰ ξουρισθῶ,
Κ' ἐπέρασε καὶ τούτῃ ἡ τρικυμία!!

Κι' ἀντὶ νὰ μὲ θρηνήσῃ
σκοτωμένον

θάρθω νὰ μὲ γιλήσῃ
ξουρισμένον,

Ἐν Ἀργεστολίῳ.

Μιχαλάκης.